

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 579/2018
31.05.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Марије Станковић, због кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене Марије Станковић, адвоката Радета Митровића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Лесковцу 1К 50/16 од 22.09.2017. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1205/17 од 28.02.2018. године, на седници већа одржаној 31.05.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Марије Станковић, адвоката Радета Митровића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Лесковцу 1К 50/16 од 22.09.2017. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1205/17 од 28.02.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу 1К 50/16 од 22.09.2017. године, окривљена Марија Станковић, оглашена је кривом због извршења кривичног дела убиство из члана 113. КЗ, за које је осуђена на казну затвора у трајању од 13 (тринаест) година и 2 (два) месеца, у коју јој је урачунато време проведено у Специјалној болници за психијатријске болести „Горња Топоница“ Ниш, од 10.03.2015.године до 24.03.2015. године. Окривљена је обавезана да на име трошкова кривичног поступка плати Вишем јавном тужилаштву у Лесковцу износ од 21.411,13 динара, суду износ од 112.699,30 динара, и на име судског паушала износ од 8.000,00 динара, све у року од два месеца од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 1205/17 од 28.02.2018. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљене Марије Станковић, преиначена је пресуда Вишег суда у Лесковцу 1К 50/16 од 22.09.2017. године, у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Нишу, окривљену Марију Станковић, за кривично дело убиство из члана 113. КЗ за које је наведеном првостепеном пресудом оглашена кривом, на основу члана 4, 42, 45. и 54. КЗ осудио на казну затвора у трајању од 10 (десет) година, у коју јој је урачунато време проведено у Специјалној болници за психијатријске болести „Горња Топоница“ Ниш, у периоду од 10.03.2015. године до 24.03.2015. године,

док је у осталом делу жалба браниоца окривљене одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене Марије Станковић, адвокат Раде Митровић, због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости најпре истиче да су разлози побијане првостепене пресуде противречни изреци, да су исти нејасни и у знатној мери противречни, тј. указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

У захтеву се указује и да суд није извео све предложене доказе, као и да сумњу у погледу чињеница од којих зависи вођење кривичног поступка, није решио у корист окривљене, сходно процесном начелу „in dubio pro reo“, па бранилац сматра да су тиме повређене одредбе члана 15. и члана 16. став 5. ЗКП.

Такође, бранилац у захтеву истиче да је током поступка приговорио налазу и мишљењу комисије вештака Специјалне болнице за психијатријске болести „Горња Топоница“ и да је истовремено предложио да суд одреди ново вештачење преко комисије судских вештака Института за судску медицину у Београду, а који предлог, према ставу браниоца, суд није смео одбити уз образложење да је исти морао бити стављен на припремном рочишту.

Изнетим наводима, по налажењу овог суда, бранилац окривљене указује на повреду одредбе члана 395. ЗКП.

У захтеву се указује да је суд донео неправилну одлуку о кривичној санкцији, јер приликом одмеравања висине казне, није узео у обзир све олакшавајуће околности на страни окривљене, а наиме, да је иста неосуђивна, да је мајка четворо деце, од којих је једно старо тек неколико месеци, које је родила током поступка, да се редовно одазивала на позиве суда, затим њене материјалне прилике, да последица дела и њу лично погађа, да живи у патријархалној средини, као и друге личне и породичне прилике, већ је суд, према мишљењу браниоца, окривљеној казну превисоко одмерио.

Изнетим наводима се, по налажењу овог суда, указује на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП.

Поред тога, у захтеву бранилац износи и сопствену анализу и оцену изведених доказа, другачију од оне коју су дали нижестепени судови у побијаним пресудама, оспоравајући првенствено налаз и мишљење комисије судских вештака Специјалне болнице за психијатријске болести „Горња Топоница“ Ниш, те сматрајући да комисија вештака није одговорила на кључно питање поступка-да ли је окривљена лишила живота своје дете под посебним околностима. Због наведеног, бранилац закључује да у конкретном случају нису доказани наводи оптужног акта, односно није доказано да је окривљена лишила живота своје новорођено дете.

Изнетим наводима се, по налажењу овог суда, оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреда закона из члана 15, 16. став 5, 438. став 2. тачка 2) и 441. став 1. ЗКП, као ни због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљене Марије Станковић, оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар - саветник
Марина Пандуровић,с.р.**

**Председник већа - судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић